

Посадената пръчка, съ купуването ѝ, обръщането на земята и колищата — струва най-малко еднъ левъ златенъ. Лозарската надница е вече двойно и тройно увеличена. Единъ сиромахъ, който криво-лъво е подържалъ по-рано нѣколко дюлюмъ лозя, безъ нѣкаква подкрепа, сега не може да си възобнови лозята ище бѫде принуденъ да ги продаде на низки цени като мараши. Оо тоя начинъ само срѣдня ржка хора или капиталисти ще станатъ собственици на бившите лозя за смѣтка на дребните собственици, които се обръщатъ въ работници.

По-рано и най-бедния Сливенецъ е ималъ лозе. Сливенското население днесъ не е тѣй нарасло, за да не му стигнатъ лозните пространства около града. Нѣщо по-вече, ако всѣки беднякъ има лозе, отъ приходитъ на което той може да поддържа съществуването на цѣлата си челядъ, разсчитайки при това на надници или занаятъ, по-голѣмата част отъ лозното земище, остава въ вдадение на срѣдната ржка хора или богатитѣ, които могатъ да иматъ по десетина лозя за глава. Отъ тукъ нататъкъ става вече дума за винари, винарство положено на чисто икономични, а не гастрономични начала. Време е вече нашитѣ винари да взематъ примѣръ отъ Франция и да създадатъ съ своите лозя, една малка Франция на Балк. п-въ. Минаха вече ония времена, въ които Сливенѣца, трѣбва да цени огненото си вино не иначе, освенъ като увеселително питие, само въ дома, за гуляи или сватби, или като съседска услуга къмъ съседните бакали.

Бубарството (копринарството), тѣй богатъ и дохденъ поминъкъ въ турско време, днесъ е почти занемарено, особено отъ 1876 г., когато се появили бубените болести. Държавата е длѣжна съ закони и мѣрки да повдигне това западнало производство, за което у насъ има богата почва, стига да се за дѣлжатъ общинските власти да устроятъ въ всѣко заселище по една чернична градина отъ нѣколко десетки декара, което отчасти Сливенската община е направила; да се опредѣлятъ чагradi за отгледване известно число чернични дръвчета да-макинства; луксозните и непотрѣбни дѣрвета да се замѣнятъ съ чернични; да се даватъ премии на килограмъ сурови пашкули; раздаване безплатно бубено семе; основавана бубо-хранителни станции съ образцови бубарници; обявяване бубарски конкурси и т. н. Навсѣкѣде покрай водите въ Сливенъ, върби и други съвсемъ безплодни дѣрвета, трѣбва да се замѣнятъ съ черници.

Преди освобождението, почти всѣка Сливенска кѫща си отглеждала по нѣколко драма семе за домашна потрѣба. Първобитното отглеждане на бубите, изсичането на черниците и болестите — сѫ главните причини за пропадането на бубарството отъ тогава насамъ. Невежите бубари си обяснявали умирането на бубите отъ прокарването на желѣзниците въ Турция (презъ България), тѣй като димътъ на земните вѣ-